

هفتيوار رسالو

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تقریباً 36 سال پهريان جو بيان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بي نمازي جون سزائون

(سنڌي)

جهنم انتهائي ڪاري آهي

بي نمازي جون دنيا ۾ 5 سزائون

وضو ڪندي وقت مُرڪن لڳا

الله پاڪ جي رحمت مان مايوس نه ٿيو

شيخ طريقت امير اهل سنت باني دعوت اسلامي حضرت علامه و مولانا ابو بلال

دانش پژوهان
الدين

محمد الياس عطار قادري رضوي

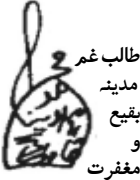
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى خَاتِمِ النَّبِيِّينَ ط
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

ڪتاب پڙهڻ جي دعا

ديني ڪتاب يا اسلامي سبق پڙهڻ کان پهريان هيٺ ڏنل دعا پڙهي
چڏيون شاء الله جيڪو ڪجهه پڙهندا ياد رهندو، دعا هي آهي:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَاَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

ترجمو: اي الله ﷻ اسان تي علم ۽ حڪمت جا دروازا کولي ڇڏ ۽ اسان تي پنهنجي
رحمت نازل فرما! اي عظمت ۽ بزرگي وارا!

طالب غم
مدینه
بقیع
و
مغفرت

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بیروت)

(نوٽ: اول آخر هڪ هڪ ڀيرو درود شريف پڙهي ڇڏيو)

رسالتي جو نالو: **بي نمازي جون سزائون**

ڇاپو پهريون:

تعداد:

ڇاپيندڙ: مڪتبه المدينه عالمي مدني مركز فيضانِ مدينه باب المدينه ڪراچي

مدني التجا: ڪنهن کي به هي ڪتاب ڇاپڻ جي اجازت ناهي

ڪتاب خريد ڪندڙ توجهه فرمائڻ

ڪتاب جي ڇپائي ۾ ڪا وڏي خرابي هجي يا صفحا گهٽ هجن يا
بائينڊنگ ۾ اڳتي پوئتي ٿي ويا هجن ته مڪتبه المدينه سان رابطو فرمايو.

شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، بانيء دعوت اسلامي، حضرت علامہ

مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي

دَامَتْ بَرَكَاتُهُمْ الْعَالِيَه

جو رسالو

بي نمازي جون سزائون

پيشڪش

اسلامڪ ريسرچ سينٽر (دعوت اسلامي)

ترجمو

ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ (دعوت اسلامي)

هن رسالي جو آسان سنڌي زبان ۾ ترجمي ڪرڻ جي وس آهر ڪوشش
ڪئي آهي. جيڪڏهن ترجمي يا ڪمپوزنگ ۾ ڪٿي ڪا ڪمي پيشي
نظر اچي ته ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ کي آگاه ڪري ثواب جا حقدار بڻجو.

رابطي جي لاءِ:

ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ (دعوت اسلامي) عالمي مدني مرڪز فيضان مدينه
محلہ سو داگر انپراٽي سبزي منڊي ڪراچي

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: ✉ translation@dawateislami.net

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ط
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

بي نمازي جون سزائون

دعاء عطار: اي رَبِّ كَريم! جيڪو هي رسالو ”بي نمازي جون سزائون“ مڪمل پڙهي يا ٻڌي وٺي ان کي پڪو نمازي بڻاءِ ۽ ان جي والدين سميت بي حساب بخشش فرمائ.

اٰمِيْنَ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

دروود شريف جي فضيلت

مسلمانن جي پئين خليفِي حضرت عمر فاروق رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمايو: بيشڪ دعا زمين ۽ آسمان جي وچ ۾ رُڪيل رهندي آهي ۽ ان کان ڪا شيءِ مٿي ناهي ويندي جيستائين توهان پنهنجي نبي اڪرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي درود پاڪ نه پڙهو. (ترمذی، 28/2، حديث: 486)

صَلُّوا عَلَی الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَیْ مُحَمَّدٍ

مون ايئن ڇو ڪيو؟

حضرت ابو عثمان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمائين ٿا: مان حضرت سلمان فارسي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ سان گڏ هڪ وڻ جي هيٺان بيٺو هيس ته پاڻ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ اُن وڻ جي هڪ سڪل تاري کي پڪڙيو ۽ اُن کي هلايو ايستائين جو اُن جا پن ڇڻي پيا پوءِ فرمايائون: اي عثمان! ڇا توهان مون سان نه ڇڻندا ته مون ايئن ڇو ڪيو؟ مون پڇيو: اوهان ايئن ڇو ڪيو؟ فرمايائون: هڪ ڀيرو مان رحمتِ عالم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان هڪ وڻ جي هيٺان بيٺو هيس ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ايئن ئي ڪيو ۽ اُن وڻ

جي هڪ سُڪل تاري کي پڪڙي هلايو ايستائين جو ان جا پن ڇڻي پيا پوءِ فرمائائون: اي سلمان ڇا تون مون کان نه پڇندي ته مون هي عمل ڇو ڪيو؟ مون عرض ڪيو: اوهان ايئن ڇو ڪيو؟ ارشاد فرمائائون: بيشڪ جڏهن مسلمان چڱي طرح وضو ڪندو آهي ۽ پنج نمازون ادا ڪندو آهي ته ان جا گناه اهڙي طرح ڇڻي پوندا آهن جهڙي طرح هي پن ڇڻندا آهن. پوءِ پاڻ سڳورن **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** هي آيت مبارڪ پڙهي:

ترجمو **ڪنز العرفان**: ۽ ڏينهن جي
بنهي ڪنارن ۽ رات جي ڪجهه
حصي ۾ نماز قائم رکو. بيشڪ
نيڪيون براين کي مٽائي
ڇڏينديون آهن، هي نصيحت
مڃڻ وارن جي لاءِ نصيحت آهي

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِّنَ
الَّيْلِ ۖ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ۗ

ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكْرَيْنِ ﴿١١٢﴾

(پ: 12 : بود: 114)

(مسند امام احمد، 178/9، حديث: 23768)

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلَّهِ! نماز هڪ عظيم عبادت آهي، جيڪو پابندي سان پڙهندو اهو جنت جو حقدار ٿيندو ۽ جيڪو نه پڙهندو اهو عذابِ نار (باهه جي عذاب) جو حقدار ٿيندو. هر مسلمان عاقل ۽ بالغ مرد ۽ عورت تي روزانو پنجن وقتن جي نماز فرض آهي. ان جي فرض هجڻ جو انڪار ڪرڻ ڪفر آهي ۽ جيڪو ڄاڻي وائي هڪ نماز ڇڏي اهو فاسق، سخت گنهگار ۽ عذابِ نار جو حقدار آهي. نماز هڪ تاڪيدي فرض آهي، الله پاڪ قرآن پاڪ ۾ نماز قائم ڪرڻ جي سختيءَ سان تاڪيد فرمائي آهي. قرآن پاڪ ۽ حديثن ۾ بي نمازيءَ لاءِ ڪيتريون ئي سزائون بيان ڪيون ويون آهن، جن مان ڪجهه سزائون پڙهو ۽ عبرت حاصل ڪيو.

بي نمازين جي لاءِ جهنم جي خوفناڪ وادي

سيپاري 16 سورت مريم آيت نمبر 59 ۾ الله پاڪ فرمائي ٿو:

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
 أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا
 الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾

ترجمو ڪنزالايمان: پوءِ انهن
 جي پٺيان انهن جي جاءِ تي اهي
 نالائق آيا جن نمازون وڃايون ۽
 پنهنجي خواهشن جي پٺيان لڳا
 عنقريب پوءِ اهي دوزخ
 ۾ ”غِي“ جو جهنگ ڏسندا.

هولناڪ ڪوه

بيان ڪيل آيت مقدسه ۾ ”غِي“ جو ذڪر آهي، حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ”غِي“ جهنم ۾ هڪ وادي آهي جنهن جي گرمي ۽ گهرائي (اونهائي) سڀ کان وڌيڪ آهي، هن ۾ هڪ ڪوه آهي جنهن جو نالو ”هَب هَب“ آهي، جڏهن جهنم جي باه وسامڻ لڳندي آهي ته الله پاڪ ان ڪوه کي کولي ڇڏيندو آهي جنهن سان اها ساڳي وانگر پڙڪڻ لڳندي آهي، الله پاڪ فرمائي ٿو:

كُلَّمَا نَفَسَ فِيهَا فَنجَاسًا مَّجْمُوعًا ﴿٩٧﴾ (سيپارو 15، بني اسرائيل: 97) جڏهن وسامڻ لڳندي اسان ان کي اڃان وڌيڪ پڙڪائينداسين. اهو ڪوه بي نمازين ۽ زانين ۽ شرابين ۽ وياج وندڙن ۽ ماءُ پيءُ کي تڪليف پهچائيندڙن جي لاءِ آهي.

(بهار شريعت جلد 1 ص 434)

دنياوي ڪوه

اي عاشقانِ رسول! خوفِ خداوندي کان ڊڄي وڃو! ۽ گهٻرائجي جلد پنهنجي گناهن کان توبه ڪري وٺو! بيان ڪيل روايت ۾ بي

نمازين، شرايين، زانين، وياج خورن ۽ والدين کي تڪليف رسائيندڙن جي لاءِ درس عبرت آهي. هن خوفناڪ کوه کي سمجهڻ لاءِ ڪڏهن ڪنهن دنياوي گهري کوه جي ڪناري تي بيهي ان جي گهرائيءَ تي نظر وجهو ۽ سوچو ته جيڪڏهن دنيا جي هن کوه تي ۾ قيد ڪيو وڃي ته پوءِ ڇا هن عذاب کي برداشت ڪري سگهنداسين؟ جيڪڏهن نه ۽ يقيناً نه ته جهنم جي خوفناڪ کوه جو عذاب ڪيئن برداشت ٿي سگهندو! (فيضانِ نماز، ص 422)

بنا گوشت جي چهرا

”قرّة العيون“ ۾ نقل ڪيل هڪ حديثِ پاڪ ۾ هي مضمون آهي ته امتِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا ڏهه ماڻهو اهڙا آهن جن تي الله پاڪ بروز قيامت غضبناڪ ٿيندو، انهن جا چهرا بنا گوشت جي هڏين جو ڍانچو هوندا ۽ انهن کي جهنم ڏانهن وٺي وڃڻ جو حڪم فرمائيندو. اهي ڏهه ماڻهو هي آهن (1) پوڙهو زاني (2) گمراه پيشوا (3) شراب جو عادي (4) ماءُ پيءُ جو نافرمان (5) چغل خور (6) ڪوڙي گواهي ڏيڻ وارو (7) زڪوة نه ڏيڻ وارو (8) وياج خور (9) ظالم ۽ (10) بي نمازي. پر بي نمازي لاءِ ٻيڻو (يعني ڊبل) عذاب هوندو. ۽ بي نمازي قيامت جي ڏينهن اهڙي حال ۾ اٿندو جو ان جا ٻئي هٿ ان جي ڪنڌ سان ٻڌل هوندا ۽ ملائڪ ان کي ماري رهيا هوندا، جنت ان کي چوندي: ”نه تون مون مان آهين ۽ نه مان تو مان.“ ۽ جهنم چوندو: مان تو مان آهيان ۽ تون مون مان، الله پاڪ جو قسم! يقيناً مان تو کي سخت ترين عذاب ڏيندس. ان وقت ان (بي نمازي) لاءِ دوزخ جو دروازو کلي ويندو ۽ هو تيز رفتار تيرَ جيان ان جي دروازي ۾ داخل ٿيندو، ۽ ان جي مٿي تي هٿوڙا هنيا ويندا ۽ جهنم جي اُن طبقي ۾ هوندو جنهن ۾ فرعون، هامان ۽ قارون هوندا.

(قرّة العيون، ص 384 ملخصاً۔ نيڪيوں کي جزائين اور گناہوں کي سزائين، ص 18، 19 ملخصاً)

بي نمازي جي لاءِ نه نور هوندو ۽ نه دليل هوندو ۽ نه ٺي نجات

رسول اڪرم ﷺ ارشاد فرمايو: ”جيڪو شخص نماز جي حفاظت ڪري ان جي لاءِ نماز قيامت جي ڏينهن نور، دليل ۽ نجات هوندي ۽ جيڪو ان جي حفاظت نه ڪري، ان لاءِ بروز قيامت نه نور هوندو ۽ نه دليل هوندو ۽ نه ٺي نجات هوندي. اهو شخص قيامت جي ڏينهن قارون، فرعون، هامان ۽ ابي بن خلف سان گڏ هوندو.“ (مسند امام احمد جلد 2 ص 574 حديث 6587)

حڪيمُ الامت حضرت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائن ٿا: (حديثِ پاڪ جا هي لفظ: جنهن نماز جي حفاظت ڪئي) اهڙي طرح جو نماز هميشه پڙهي، صحيح طرح پڙهي، دل لڳائي اخلاص سان ادا ڪندو ڪري، هي ٺي معنيٰ آهي نماز قائم ڪرڻ جي جنهن جو حڪم قرآنِ ڪريم هر هر ڏنو آهي: ”اقِيمُوا الصَّلَاةَ“ (يعني نماز قائم ڪيو) ۽ حديثِ پاڪ جي هن حصي (نماز بروز قيامت نور ۽ دليل ۽ نجات هوندي) جي متعلق فرمائن ٿا: قيامت ۾ قبر به داخل آهي چوٽه موت به قيامت ٺي آهي. مطلب اهو آهي ته نماز قبر ۾ ۽ پلصراط تي روشني جي صورت ۾ ايندي جو سجده گاه (نرڙ) تيز بيٺري جيان چمڪندو ۽ نماز ان جي مؤمن بلڪ عارف بالله (يعني الله پاڪ جي سجاڻپ رکڻ وارو) هئڻ جو دليل هوندي پڻ ان نماز جي ذريعي ان کي هر جڳهه نجات ملندي (يعني چوٽڪارو ملندو)، چوٽه قيامت جي ڏينهن سڀ کان پهريون سوال نماز جو ٿيندو، جيڪڏهن هن ۾ ٻانهو ڪامياب ٿي ويو ته **ان شاء الله** اڳتي به ڪامياب ٿيندو.

(مرآة المناجیح جلد 1 ص 367، 368)

بي نمازيءَ جون 15 سزائون

الله پاڪ جي آخري نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان عاليشان آهي ته: ”جيڪو نماز جي پابندي ڪندو، الله پاڪ پنج ڳالهين سان ان جي عزت فرمائيندو: (1) ان کان تنگي ۽ (2) قبر جو عذاب دور ڪندو- (3) الله پاڪ اعمال نامو ان کي سڌي هٿ ۾ ڏيندو (4) اهو پلصراط تان بجلي وانگر تيزي سان گذري ويندو ۽ (5) جنت ۾ بنا حساب جي داخل ٿيندو ۽ جيڪو سُستي جي ڪري نماز چڙهندو، الله پاڪ ان کي ”15 سزائون“ ڏيندو: پنج دنيا ۾، ٽي موت جي وقت، ٽي قبر ۾ ۽ ٽي قبر مان نڪرندي وقت،

دنيا ۾ ملڻ واريون 5 سزائون

(1) ان جي عمر مان برڪت ختم ڪئي ويندي (2) ان جي چهري مان نيڪ بانهن جي نشاني مٽائي ويندي (3) الله پاڪ ان کي ڪنهن عمل تي ثواب نه ڏيندو (4) ان جي ڪا دعا آسمان تائين نه پهچندي ۽ (5) نيڪ بانهن جي دعائن ۾ ان جو ڪو حصو نه هوندو.

موت جي وقت ڏنيون ويندڙ ٽي سزائون

(1) اهو ذليل ٿي مرندي (2) بکيو مرندي (3) اجارو مرندي جيڪڏهن ان کي سڄي دنيا جا سمنڊ پيٽاريا وڃن تڏهن به ان جي اُچ نه ويندي.

قبر ۾ ڏنيون ويندڙ ٽي سزائون

(1) ان جي قبر کي ايترو سوڙهو ڪيو ويندو جو ان جون پاسيريون هڪٻئي سان ملي وينديون (2) ان جي قبر ۾ باه پڙڪائي ويندي پوءِ اهو ڏينهن رات ڪوئلن تي ابتو سبتو ٿيندو رهندو ۽ (3) قبر ۾ ان تي ازدهو (يعني تمام وڏو نانگ) مسلط ڪيو ويندو جنهن جو نالو الْشَّجَاعُ الْأَقْرَعُ (يعني گنجو نانگ) آهي، ان جون اکيون باه

جون هونديون جڏهن ته ننهن لوھ جا هوندا، هر ننهن جي ڊيگھ هڪ ڏينهن جي مسافت (يعني فاصلي) تائين هوندي، اهو ميت کان ڪلام (يعني گفتگو) ڪندي چونڊو ”مان اَلشَّجَاءُ الْاَقْرَمَ“ (يعني گنجو نانگ) آهيان.“ ان جو آواز ڪڙڪيدار بجلي جيان هوندو، اهو چونڊو: ”منهنجي رب مونکي حڪم ڏنو آهي ته فجر نماز ضايع ڪرڻ تي طلوع آفتاب (يعني سج نڪرڻ تائين) ماريندو رهان ۽ نماز ظهر ضايع ڪرڻ تي عصر تائين ماريندو رهان ۽ نماز عصر ضايع ڪرڻ تي مغرب تائين ماريندو رهان ۽ نماز مغرب ضايع ڪرڻ تي عشاء تائين ماريندو رهان ۽ نماز عشاء ضايع ڪرڻ تي فجر تائين ماريندو رهان.“ جڏهن به اهو ان کي (يعني مڙدي کي) ماريندو ته اهو ستر هٿن تائين زمين ۾ ڌڄي ويندو ۽ اهو (نماز ترڪ ڪرڻ وارو) قيامت تائين عذاب ۾ مبتلا رهندو.

قيامت ۾ ملڻ واريون ئي سزائون

(1) اهي حساب جي سختي (2) رب قهار جي ناراضگي ۽ (3) جهنم

۾ داخلا آهن. (1) (ڪتاب الكبائر للامام الحافظ الذهبي ص 24)

وضاحت: بيان ڪيل حديث پاڪ ۾ پندرهن سزائن جو تذڪرو آهي پر تفصيل 14 سزائن جي بيان ٿي آهي شايد راوي کان پندرهن سزا وسري وئي. البت فقيه ابو الليث سمرقندي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي نقل ڪيل روايت ۾ مڪمل پندرهن سزائن جو ذڪر آهي جن ۾ هي شامل ڪري وڃي ته پندرهن جو عدد پورو ٿي ويندو. ”دنيا ۾ ان کان مخلوق نفرت ڪندي. (قرة العيون مع روض الفائق، ص- ۳۸۳)

¹ ڪيترن ئي محدثن هن روايت جي اسناد تي جرح فرمائي آهي جڏهن ته ڪيترن ئي عالمن واعظ ۽ نصيحت جي ڪتابن ۾ ان کي شامل به ڪيو آهي. تنهنڪري بي نمازين کي نماز جي قريب اٿڻ جي لاءِ ”فيضان نماز“ ۾ هن روايت کي شامل ڪيو ويو آهي.

نمازن ۾ سستي ڪندڙ سوچين! ڇا انهن کي منظور آهي ته انهن جي عمر مان برڪت ختم ڪئي وڃي! ڇا انهن کي پسند آهي ته انهن جون دعائون قبول نه ٿين! ڇا انهن کي پسند آهي ته نيڪ ماڻهن جون دعائون به انهن جي حق ۾ قبول نه ٿين! ڇا انهن کي قبول آهي ته نماز ۾ سستي ڪرڻ جي سبب ذلت واري موت ماريا وڃن! ڇا انهن کي پسند آهي ته مرڻ وقت اهڙي سخت اُج لڳي جو سمندن جو پاڻي به پيارڻ جي باوجود سندن اُج نه وڃي! ڇا انهن کي قبول آهي ته قبر انهن کي ائين ڏٻائي جو انهن جون هڏيون پاسيريون ڀڄي هڪٻئي ۾ ملي وڃن! ڇا انهن کي پسند آهي ته قبر ۾ باهه ڀڙڪي پوي ۽ اهي ان باهه ۾ اُبتا سُبتا ٿيندا رهن! ڇا انهن کي منظور آهي ته قبر ۾ هڪ وڏو نانگ انهن تي مُسلط ڪيو وڃي، جيڪو انهن کي هر وقت ماريندو رهي ۽ هڪ ڀيرو ماري ته اهي 70 گز زمين ۾ ڏبجي وڃن، پوءِ اهو پنهنجا نهنن زمين ۾ وجهي پنهنجو چنبو داخل ڪري انهن کي ٻاهر ڪڍي ۽ ماريندو رهي! ڇا انهن کي قبول آهي ته قيامت جي ڏينهن انهن جي سامهون باهه جو ڪڪر اچي بيهي! ڇا انهن کي پسند آهي ته الله پاڪ پنهنجي غضب واري نگاهه سان انهن کي ڏسي جنهن سبب انهن جي چهري جي گل ۽ گوشت چڻي پوي! ڇا انهن کي پسند آهي ته قيامت جي ڏينهن الله پاڪ انهن کان سخت ناراض ٿي سختي سان حساب وٺي ۽ پوءِ دوزخ ۾ وڃڻ جو حڪم ڏئي! يقيناً هي انهن کي منظور نه هوندو، ته پوءِ اي بي نمازيو! قرآن پاڪ جي حڪم: ”**اقِيمُوا الصَّلَاةَ**“ (پ 1 البقرة: 43) ترجمو ڪنزالعرفان: ”نماز قائم ڪيو“ تي عمل ڪندي نماز پڙهڻ وارا بڻجي وڃو. ڏسو! نماز جو حڪم الله پاڪ به ڏنو آهي، پياري نبي **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** به ڏنو آهي ۽ الله پاڪ جي انهن اوليائن به ڏنو آهي جن جي پاڪ مزارن تي اسان زيارت لاءِ ويندا آهيون. ڏسو! جيڪڏهن اڃا به نمازون نه پڙهيون ته مرڻ کان پوءِ پڇتائڻو پوندو. هر ڪو اها خواهش ڪندو ته اي ڪاش! مون کي

اجازت ملي ته مان قبر ۾ به رکعتون پڙهان پر پوءِ موقعو نه ملندو. ان ڪري اڄ کان ئي پڪو ذهن بڻائي ڇڏيو ته اي الله پاڪ! تو اسان کي نماز پڙهڻ جو حڪم ڏنو ته اسان اڄ کان نماز جي پابندي جو ارادو ڪيون ٿا. يار رسول الله ﷺ! اوهان اسان کي نماز پڙهڻ جو حڪم ڏنو ته اسان اڄ کان پڪو فيصلو ڪيون ٿا ته نماز نه ڇڏينداسين، اي الله پاڪ جا اولياء! توهان اسان کي نماز پڙهڻ جي تاڪيد ڪئي ته اسان اڄ کان پڪو عهد ڪري ورتو آهي ته هاڻي اسان جي ڪا نماز قضا نه ٿيندي.

سڪون الله پاڪ جي ذڪر ۾ آهي!

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! هر ماڻهوءَ جي اها خواهش هوندي آهي ته کيس گهڻي دولت ملي پر نصيب جي ڳالهه آهي جو اهو مفلس ٿي ويندو آهي. هر ماڻهو چاهيندو آهي ته هو ڪڏهن به بيمار نه ٿئي، پر تقدير جو فيصلو آهي ته هو بيمار ٿي پوندو آهي. هر انسان جي هي خواهش هوندي آهي ته مٿس ڪا مصيبت نه اچي، پر زندگيءَ جا ڏک ڏسڻا ئي پوندا آهن. هر شخص سڪون چاهيندو آهي ته مون کي سڪون ملي پر اهو بيچينيءَ جو شڪار رهندو آهي. هر شخص اهو چاهيندو آهي ته هو ڪڏهن به نه مري بهرحال ان کي موت اچي ويندو آهي، اهو چاهيندو آهي ته منهنجي جواني برقرار رهي پر پوڙهو ٿي ويندو آهي، اهو چاهيندو آهي ته حڪومت منهنجي هٿ ۾ اچي، پر غلام بڻجي ويندو آهي ته ائين انسان زبردستي پنهنجي مرضي هلائڻ چاهيندو آهي هلائي ناهي سگهندو ڇو ته سندس واڳ (لغام) ڪنهن ٻي جي قدرت ۾ آهي ۽ اهو جڏهن چاهيندو آهي ته ان جي واڳ چڪي وٺندو آهي. ٻانهو پنهنجي طور تي وڏيون وڏيون سرڪشيون ڪندو آهي، پر نيٺ ان جي ظلم جو دور ختم ٿي ويندو آهي. قدرت جڏهن انتقام وٺندي آهي ته انسان لاچار ٿي ويندو آهي ۽ هو بي وس ٿي

ويندو آهي. ڏسو! فرعون وڏو ظالم ۽ جابر بادشاهه ٿي گذريو آهي. هن وڏو زور لڳايو ته ڪنهن به طرح سان هو حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام تي غالب اچي پر اچي نه سگهيو. فرعون ڪيئي سؤ سال تائين زندهه رهيو ۽ عمر پر صحتمند به رهيو پر چوٽه لغام ڪنهن بي جي قدرت ۾ آهي، جڏهن ان لغام چڪي ته ايڏو وڏو جابر بادشاهه درياءَ نيٺ ۾ غرق ٿي ويو. نمرود کي ڏسو! الله پاڪ کيس وڏيون نعمتون ڏنيون پر هو نعمتون ملڻ تي شڪر ادا ڪرڻ بدران پاڻ کي خدا سمجهي ويٺو. حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام تي غالب اچڻ لاءِ وڏيون سازشون ڪيائين پر ايڏو وڏو بادشاهه هئڻ جي باوجود آخرڪار هڪ ننڍڙي منڊي مچر جي ذريعي هلاڪ ٿيو. مفسر فرمائن ٿا: جنهن مچر نمرود کي هلاڪ ڪيو اهو منڊو هيو ۽ اهو مچر ان جي نڪ ذريعي دماغ تائين پهتو ۽ کيس ماري ڇڏيو ايئن نمرود ذليل ٿي ڪري ماريو ويو. (تفسير نعيبي، 61/3-62)

هن مان معلوم ٿيو ته هن دنيا ۾ ڪنهن جي مرضي ناهي هلندي ۽ لغام ڪنهن بي جي هٿ ۾ آهي ۽ هو جڏهن چاهيندو آهي ته ان کي چڪي وٺندو آهي. پوءِ ڇو نه انسان ان جي طرف رجوع ڪري، جنهن جي دست قدرت ۾ لغام آهي. جڏهن سڀ ڪجهه انهيءَ وٽ آهي، سڀ ڪجهه اهو ئي ڪندو آهي، اهو ئي سڀ ڪجهه ڪرڻ وارو آهي، سڀني کي انهي پيدا ڪيو، اهو ئي زنده رکندو ۽ اهو ئي ماري ڇڏي ٿو، انهيءَ طرف رجوع ڇو نٿو ڪري؟ اڄڪلهه سڪون گولڻ وارو چاهيندو آهي مون کي سڪون ملي وڃي ۽ ان مقصد جي لاءِ اهو انٽرنيٽ کوليندو آهي، گانا باجا ٻڌندو آهي، تاش ڪيڏيندو آهي، شطرنج وڃائيندو آهي، فلمون ڊراما ڏسندو آهي، شراب پيئڻ ۾ لڳي ويندو آهي ۽ خبر ناهي ڇا ڇا ڪندو آهي پر ان کي سڪون ناهي ملندو چوٽه سڪون انهن شين ۾ ناهي، نه ئي سڪون منهنجي ۽ توهان جي اختيار ۾ آهي.

ياد رکو! سکون جنهن جي دستِ قدرت (قبضي) ۾ آهي، ان سکون جو اصل ذريعو ئي ڪجهه ٻيو ٻڌايو آهي. ڪيترن ئي سکون حاصل ڪرڻ لاءِ تي وي کولي ڇڏيا، گانا ٻڌڻ ۽ فلمون، ڊراما ڏسڻ لڳا ته شايد سکون ملي، پر انهن کي سکون نه مليو، ڇو ته سکون انهن شين ۾ ناهي، بلڪ الله پاڪ جي ذڪر ۾ آهي. جيئن ته سڀيارو 13، سورة الرعد جي آيت نمبر 28 ۾ الله پاڪ ارشاد فرمائي ٿو:

(الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُجْزَيْنَ اللَّهُ نَجْمًا مِّنْ سَمَوَاتِهِمْ يَوْمَ يُنْفَخُ السَّمَاءُ كِطْمِيرًا) ترجمو ڪنز الايمان: ٻڌو! الله جي ياد ۾ ئي دلين جو چين آهي. بيشڪ محفلِ ذڪر ۾ الله، الله چوڻ به ذڪر آهي ۽ ان سان به سکون ملندو آهي، پر صرف اهو ئي ذڪر ناهي، بلڪ ذڪر جون ٻيون به ڪيتريون ئي صورتون آهن، جيئن: نماز، قرآن پاڪ جي تلاوت، نعت شريف، تسبيح، نيڪ ماڻهن جا حالات بيان ڪرڻ وغيره. (تفسير صراط الجنان، پارو 1، البقرة، تحت الآية: 114، 193/1 ملخصاً) جيڪڏهن ڪو شخص سکون حاصل ڪرڻ چاهي ٿو ته ان کي گهرجي ته الله پاڪ جي بارگاهه ۾ رجوع ڪري ۽ نماز جي پابندي ڪري، **اِنْ شَاءَ اللهُ** ان کي سکون ضرور ملندو. ياد رکو! جيڪڏهن توهان الله پاڪ جي بارگاهه کان منهن موڙيندو ۽ ٻين جاين تي سکون ڳوليندو ته توهان لاءِ مسئلا پيدا ٿي سگهن ٿا، پر جيڪڏهن توهان الله پاڪ جي در تي رهندو ته هو توهان کي نوازيندو، ڇو ته هو وڏو رحيم ۽ ڪريم آهي. جيڪو الله پاڪ جو ٿي ويندو آهي ڪائنات ان جي تابع ٿي ويندي آهي پر جيڪو الله پاڪ جي حڪمن تي عمل ناهي ڪندو ۽ ان جي پياري حبيب **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو دامن ڇڏيندو آهي ته الله پاڪ ان کان رُسي ويندو آهي ۽ جڏهن اهو رُسي ويندو آهي ته "لغام" چڪي وٺندو آهي ۽ جڏهن هو "لغام" چڪي وٺندو آهي ته دنيا جي ڪا به طاقت بچائي ناهي سگهندي.

پيارا اسلامي پاترو! هن ڳالهه ۾ ڪو شڪ ناهي ته ايمان آڻڻ وڌي سعادتي آهي پر نڪ عمل ڪرڻ به ضروري آهي. جيڪڏهن اسان نڪ عمل نه ڪيا ۽ الله پاڪ پنهنجي ڪرم سان اسان کي بخشي ڇڏيو پوءِ اها اسان جي طرفان بي وفائي ٿيندي جو اسان الله پاڪ جي رضا لاءِ ڪجهه به نه ڪيو، حالانڪ دنيا جو اصول آهي ته جنهن جو ڪاٺيو ان جو ڳاڻبو. ڏسو! اسان الله پاڪ جون نعمتون ڪائيندا آهيون، ان جي رحمت سان زندگي گذاري رهيا آهيون، پر جڏهن نماز پڙهڻ جو وقت ايندو آهي ته نافرمان ڪندا آهيون! جيڪڏهن الله پاڪ ناراض ٿي ويو ۽ ان اسان جي حياتيءَ جي ڏور چڪي ورتي ته پوءِ اسان جو انجام تمام خراب ٿيندو. ياد رکو! اهو ته طئي آهي ته ڪجهه نه ڪجهه مسلمان ضرور اهڙا هوندا، جيڪي (نعوذ بالله!) جهنم ۾ داخل ڪيا ويندا. اسان جهنم جو نالو ته ٻڌندا رهندا آهيون پر اسان مان ڪيترن کي اها خبر به نه هوندي ته جهنم اصل ۾ ڇا آهي؟ اچو، ٿورو جهنم بابت پڙهون:

جهنم جي شدت ۽ تپش جو حال

حضور اڪرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاهه ۾ حضرت جبرئيل امين عَلَيْهِ السَّلَام حاضر ٿيا ۽ عرض ڪيائون: يا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! ان ذات جي قسم، جنهن اوهان کي نبي برحق بڻائي موڪليو آهي، جيڪڏهن جهنم کي سوئيءَ جي سوراخ جيترو ڪوليو وڃي ته سموري زمين وارا ان جي گرميءَ سبب هلاڪ ٿي وڃن! (معجم اوسط، 78/2، حديث: 2583 ملخصاً) ڪروڙين اربين ميلن جي مفاصلي تي هجڻ باوجود جهنم جي تپش ايتري شديد آهي جو جيڪڏهن سوئيءَ جي سوراخ برابر ان کي ڪوليو وڃي ته ساري مخلوق هلاڪ ٿي وڃي. پوءِ جيڪو پاڻ جهنم ۾ ويندو، ان جو ڇا حال ٿيندو؟ هڪ قول مطابق "جهنم ستين زمين جي هيٺيان آهي". (شرح عقائد نسفيه، ص 249)

جهنم انتهائي ڪاري آهي

حضرت ابو هريره رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روايت آهي ته حضورِ اقدس صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو: جهنم جي باه هڪ هزار سال تائين ٻاري وئي تان جو اها ڳاڙهي ٿي وئي، پوءِ هڪ هزار سال تائين ٻاري وئي تان جو اها اڇي ٿي وئي. پوءِ هڪ هزار سال تائين ٻاري وئي تان جو هاڻي اها انتهائي ڪاري ٿي چڪي آهي. (ترمذي، 266/4، حديث: 2600)

اونداهي هجڻ بذات خود عذاب آهي! جيڪڏهن بجلي هلي وڃي ته اونداهي هجڻ جي سبب ماڻهو بي چين ۽ پريشان ٿي ويندا آهن سو ايئن اونداهي پاڻ هڪ دهشت ڏيارڻ واري آهي ۽ پوءِ ان سان گڏوگڏ ايتري خوفناڪ ڪاري باه به هوندي! خرابي آهي ان بدنصيب ماڻهوءَ لاءِ جيڪو جهنم ۾ ويندو.

الله پاڪ جي رحمت کان مايوس نه ٿيو

پيارا اسلامي ڀائرو! الله پاڪ جي رحمت کان مايوس نه ٿيو! بس توهان الله پاڪ جا فرض مثلاً نماز، روزو، حج، زڪوات وغيره خوش اسلوبيءَ سان ادا ڪندا رهو، ان جي منع ڪيل شين کان بچو ۽ ان جي پياري حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دامن کي مضبوطيءَ سان پڪڙي رکو، الله پاڪ اوهان کان راضي ٿي ويندو ۽ دنيا ۽ آخرت ۾ اوهان جو ٻيڙو پار ٿي ويندو. ڏسو! اسان پنهنجي ٻارن سان محبت ڪندا آهيون ۽ ان محبت جي ڪري انهن جون سڀ خواهشون پوريون ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا آهيون. مثلاً جيڪڏهن اسان جو ٻار چئي: ابو! مون کي موٽر ڪار گهرجي ته اسان چوندا آهيون، منهنجا پيارا پٽ! هڪ نه بلڪه ٻه وٺي ڏيندس! پوءِ هڪ بدران ٻه چاٻي واريون موٽر ڪارون ان کي اٿي ڏيندا آهيون. اهڙي طرح جيڪڏهن اسان جو ٻار چوي: ابو! مون کي سائیکل گهرجي ته اسان محبت ۾ ان جي اها خواهش به پوري ڪري ڇڏيندا آهيون.

هاڻي اسان پنهنجو جائزو وٺون ته اسان سرڪار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان محبت ڪيون ٿا ۽ پاڻ کي عاشقانِ رسول سڏرايون ٿا پر نمازون قضا ڪري ڇڏيندا آهيون حالانڪ سرڪار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: جُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ يعني نماز ۾ منهنجي اکين جي تڙاڻ رکي وئي آهي. (نسائي، ص 644، حديث: 3945)

ڏسو! جنهن سان محبت هوندي آهي، ان جي اکين جي تڙاڻ جو به لحاظ رکيو آهي، پر اسان محبت ڪرڻ جي باوجود پنهنجي پياري آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تڙاڻ جو لحاظ نٿا رکون! صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ کي سرڪار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان سڄي محبت هئي، تنهنڪري اهي هميشه پاڻ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اداين کي ادا ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا هئا. ان سلسلي ۾ ڪجهه واقعا پڙهو:

وضو ڪندي مرڪڻ لڳا

مسلمانن جا تيان خلیفا حضرت عثمان غني رَضِيَ اللهُ عَنْهُ زبردست عاشقِ رسول بلڪ عشقِ مصطفيٰ جو عملي نمونو هئا. هڪ ڀيري وضو ڪندي مرڪڻ لڳا! ماڻهن سبب پڇيو ته فرمايائون: مون هڪ ڀيري سرڪارِ نامدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي هن جاءِ تي وضو ڪرڻ کان پوءِ مرڪندي ڏٺو هو - (مسند امام احمد، 1/130، حديث: 415 ملخصاً)

وضو ڪرڻ کان پوءِ مرڪندي ڏٺو هو - (مسند امام احمد، 1/130، حديث: 415 ملخصاً)
 ڪها ڪيئن ٿيڻ سمجھڻ ڪر رهيا هون؟
 جواب سوال مخاطب ڏيا پھر
 ڪس کي ادا ڪو ادا ڪر رهيا هون

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!
 صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

ڪنهن جي ادا ڪري رهيو آهيان

حضرت عبدالله بن عمر رَضِيَ اللهُ عَنْهُما مڪي پاڪ ويندي هڪ ڀير جي ٿاري ۾ پنهنجو عمامو قاسائي اڳتي وڌي ويندا هئا پوءِ واپس ٿي

عمامو ڇڏائي وري اڳتي وڌندا هئا. ماڻهن پڇيو: هيءُ ڇا؟
 ارشاد فرمائون: رسولُ الله ﷺ جو عمامو هن پير ۾
 ڦاسي پيو هو ۽ حضور ﷺ ايتري فاصلي تائين اڳتي هليا
 ويا هئا ۽ واپس ٿي پنهنجو عمامو ڇڏايو هو.

(نورالايهان بزيارة آثار حبيب الرحمن، ص 15 ملخصاً)

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏنو صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ کي
 پياري آقا، مديني واري مصطفيٰ ﷺ سان ڪيتري نه محبت
 هئي جو هو هر ممڪن ڪوشش ڪندا هئا ته پاڻ ﷺ جي
 ادائن کي پنهنجن عملن ۾ شامل ڪن.

صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ کي سرڪار ﷺ سان سڄي
 محبت هئي پر افسوس! اڄ اسان جي محبت صرف ڳالهين تائين
 محدود آهي. هاڻي اوهان پڙهيو ته حضرت عبدالله بن عمر رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا
 عمامو شريف سجائيل هئا جڏهن ته اسان عمامي شريف جي سنت کي

وساري ڇڏيو آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ!** عاشقانِ رسول جي ديني تحريڪ دعوتِ
 اسلامي هن دور ۾ عمامي شريف جي سنت کي زنده ڪري ڇڏيو
 آهي، اهو ئي سبب آهي جو اڄ اسان هزارين نه پر لکين ماڻهن جي
 مٿن تي عمامو پاتل ڏسون ٿا ته اڳي تمام گهٽ ماڻهو عمامو شريف
 سجائيندا هئا. ياد رکو! اگهاڙي مٿي رهڻ جي صورت تڏهن مُيسر
 ايندي جڏهن اوهان عمامو شريف پائڻ ڇڏي ڏيندؤ ڇو ته عمامي شريف
 کي ڪيسي ۾ رکڻ مشڪل آهي جڏهن ته توپي ڪيسي ۾ رکڻ آسان
 آهي. بدقسمتي سان عمامي شريف جي سنت گهٽ ٿي وئي آهي
 حالانڪ پياري آقا، مڪي مديني مصطفيٰ ﷺ پنهنجي مٿي
 مبارڪ تي عمامو شريف ٽوپي جي مٿان سجائي رکيو ۽ ان جي
 ترغيب به ڏني. جيئن هڪ پيري پاڻ ڪريم ﷺ عمامي
 شريف ڏانهن اشارو ڪندي فرمايو: ملائڪن جا تاج اهڙا ئي هوندا

آهن. (کنز العمال، 205/8، حدیث: 41902 ملخصاً) پڻ هڪ مقام تي ارشاد فرمايو: عمامو ٻڌو جو هن کان توهان جو حِلْم وڌندو. (مستدرک، 272/5، حدیث: 7488)

ياد رکو! اسان کي حقيقي معنيٰ ۾ اولياءَ ڪرام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِمْ جي خوشنودي (رضا) تڏهن ئي حاصل ٿيندي جڏهن اسان انهن جي سيرت تي عمل ڪنداسين. اولياءَ ڪرام پنهنجي سڄي زندگي سنتن کي عام ڪرڻ لاءِ وقف ڪري ڇڏي هئي ۽ اهي سڄي حياتي سنتن جو درس ڏيندا رهيا جڏهن ته اڄ اسان عملي طور تي طئي ڪري ڇڏيو آهي ته سنتون اپنائڻ تي سختي سان پابندي آهي.

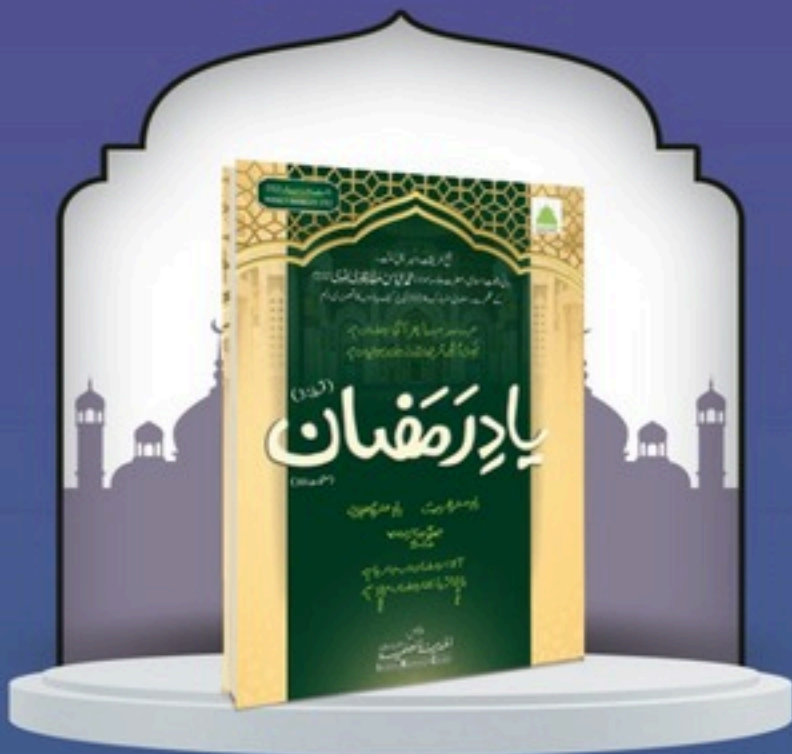
ڪهڙي خطا اسان کان اهڙي ٿي وئي آهي

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! اڄڪلهه ماڻهو چوندا آهن: سمجهه ۾ نٿو اچي ته ڇا سبب آهي جو اسان جي گهرن مان بيماري نه ٿي وڃي، بي روزگاري نٿي وڃي، اسان کي اولاد نه ٿو ٿئي، اسان وٽ هيءَ پریشاني آهي ۽ هوءَ پریشاني آهي! ۽ هي چوندي ٻڌا ويندا آهن ته: ”خبر نٿي پئي ته اسان کان ڪهڙي خطا ٿي آهي جو اسان کي سزا ملي رهي آهي“ جڏهن ته حالت اها آهي جو پنهنجي چهر تي ڏاڙهي صاف ڪري ان کي دشمنان مصطفىٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جهڙو بڻائي ڇڏيندا آهيون ۽ نمازون به بلڪل ناهيون پڙهندا. جيڪڏهن اوهان چاهيو ٿا ته اوهان جي گهر مان بيماريون، بي روزگاريون، بي اولاديون ۽ پریشانيون ختم ٿي وڃن ته پياري آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جون سنتون اپنائيو ۽ پنج وقت نماز پڙهو. **إِنْ شَاءَ اللهُ** اوهان کي ذهني ۽ دلي سکون حاصل ٿيندو ۽ اوهان جو گهر امن ۽ خوشحالي جو گهوارو بڻجي ويندو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ اِنَّا بَعْدُ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ایندڑ ہفتی جو رسالو

فیضانِ مدینہ، محلو سوداگران، پرائی سبزی منڈی کراچی

UAN +92 21 111 25 26 92

0313-1139278

www.maktabatulmadinah.com / www.dawateislami.net

feedback@maktabatulmadinah.com / ilmia@dawateislami.net